

104

Krigsministeriet. København, den 3. Februar 1909.

Hermed 8 Bilag.

Under Henvisning til Skrivelse fra Krigsministeriet af D. D. angaaende Forplejningstjenesten under de større Øvelser tilstilles der hoslagt Finansudvalget en kort Gengivelse af de Oplysninger, Afdelingerne have indsendt i Anledning af de Fremstillinger af Forhold og Begivenheder under Øvelserne, der have været fremdragne i forskellige Blade, og som ikke vedrøre Forplejningstjenesten.

Efter Afbenyttelsen bedes Bilagene tilbagesendte.

N. NÆRGAARD.

C. Moltke.

Til Folketingets Finansudvalg.

Bilag A.

I.

„Social-Demokraten“ Nr. 258 af 17. September 1908.

„Militærliv i Danmark og Tyskland“.

En Arbejdsmand i Helsingør skulde møde til Kantonnementsøvelserne. Hans Hustru afgik imidlertid ved Døden, Dagen før han skulde møde. Han henvendte sig til vedkommende Oberst med Anmodning om at maatte vente med at møde indtil Hustruens Begravelse var overstaaet, men han fik Afslag. Han skulde møde straks.

II. a.

„Fredericia Social-Demokrat“ Nr. 237 af 13. Oktober 1908.

„Efter Krigen. I. Et grimt Udslag af Officershovmodet. 2 Dages mørk Arrest for en ringe Forseelse“.

Nu er Septemberkrigen endt. En Del Blade har bragt Korrespondancer om Krigens Gang. Det har for de flestes Vedkommende været Forherligelser af vore Officerers strategiske Evner. Man paastaar jo, at nogle af vore højere Officerer under dette Efteraars store Manøvrer skulle have vist megen Dygtighed. Jeg mangler alle Forudsætninger for at kunne dømme herom. For mig staar det saaledes, at Narrestregerne nok var forløbne programmæssigt, selv om alle Officerer havde været lige uduelige. Det hele var jo kortlagt i Forvejen. De høje Officerer vidste om Morgenen paa en Prik, hvor deres Oppassere ved Middagstid burde tage Plads med deres Mad. De vidste ogsaa nøjagtigt, hvor deres elskværdige Damer kunde træffe dem ved Sengetid. Alt gik, som sagt, programmæssigt, og det har aldrig forekommet mig nødvendigt at kræve særlige Evner af en Mand for at betro ham til at føre en større eller mindre Troppestykke frem ad Veje, der i Forvejen var anviste ham. — Nok herom! De Korrespondancer, der have været udsendte, have manglet et Par Ord om de Betragtninger, der gjorde sig gældende blandt det indkaldte Mandskab. Maaske kommer dette af, at ingen har haft Lyst til at løbe Risikoen ved at sige sin Hjertens Mening. Saa længe man var iklædt Narredragten, var der jo forbundet adskillige Ubehageligheder ved at sige sin Mening. Imidlertid er Narredragten jo nu hængt op paa det Pulterkammer, hvor den burde hænge, til den raadner op; vi ere igen civile og have atter en betinget Ret til at give vore Følelser Udtryk i Ord, der ramme, hvad vi mene, og da det sikkert vil interessere adskillige at læse lidt om, hvad de indkaldte